

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

De necessitate medij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

secutionem non impedit. Porro quod necessarium est necessitate medij, adhuc dupliciter necessarium est, vel *in re*, vel *in voto*: ubi *votum* non accipitur strictè pro promissione DEO facta, sed pro actu aliquo, in quo implicitè continetur propositum suscipiendi v. g. Sacramentum; qualis actus est vel contritio perfecta, vel amor DEI super omnia: hoc ipso enim, qui alterutrum actum elicit, habet voluntatem servandi omnia præcepta, etsi ea hinc & nunc, vel propter ignorantiam inculpatam, vel aliam ob causam, reipsa servare non possit.

6. Sed hinc jam oritur difficultas breviter enodanda. Inde enim videtur sequi, restitutionem, imò etiam omnium aliorum mandatorum observationem esse necessariam necessitate medij: nam sine ea vel *in re*, vel *in voto*, salvari nemo potest: quod tamen est contra Theologos. Equidem fateor, non esse ita expeditum, differentiam inter utramque, quam dixi, necessitatem assignare. Nilominus tamen duplex dari potest: I. est, quòd, cum in mandatis excusare possit ignorantia invincibilis, absque eorum observatione salus haberi possit; non item absque ijs, quæ dicuntur esse necessaria necessitate medij, in quibus proin ignorantia, quantumvis aliàs invincibilis sit, non excusat. II. est, quòd, quæ necessaria sunt necessitate medij, vel ad salutem præsupponantur tanquam prima radix & fundamentum, (qualis est fides, eaque solùm quorundam mysteriorum) vel ex primaria sui institutione ordinata sint ad conferendam primam gratiam.

7. Unde patet I. qua ratione Sacra-

menta, quæ in scholis *vivorum* appellantur, non sint necessaria necessitate medij, quia licet quandoque, ut Theologi docent, sint etiam causativa primæ gratiæ, id tamen ex primaria sui institutione non habent. Patet II. cur voluntas restituendi, aut quodcunque aliud præceptum observandi, non sit ad salutem necessaria necessitate medij: quia nec est prima radix salutis, ut fideles; nec à DEO elevara est, ut ad causandam primam gratiam principaliter ac primariò concurrat, tanquam medium positivum, Quidquid enim restitutio operatur ad salutem obtinendam, id non operatur, ut medium positivè influens in salutem; sed solùm ut removens peccatum, quod unicè à gloria cælesti nos potest excludere: cum econtrario ea, quæ hac medij necessitate necessaria dicuntur, non solùm removeant impedimenta salutis, sed insuper etiam in eam ut media positivè influant. Sed de hoc modò satis: videamus nunc, qua necessitate necessarium sit Sacramentum Pœnitentiæ.

De necessitate medij.

8. Sacramentum Pœnitentiæ est ad salutem necessarium necessitate medij, idque *in re* vel *in voto*, illis, qui post Baptismum vel in ipso mortaliter peccarunt. Tum quia hoc Sacramento, sive *in voto* sive *in re* prætermisso, salus obtineri non potest, cum nemini, qui peccato, præsertim mortali, inquinatus est, pateat aditus ad gloriam cælestem. Tum quia ex Concilio Tridentino *sess. 14. c. 2.* lapsis post Baptismum dicitur hoc Pœnitentiæ Sacramentum tam necessarium, quàm est necessarius Baptismus iis, qui
cum

eum nondum receperunt ; sed Baptismus est necessarius vel in re , vel in voto , ut ostenditur in propria de Baptismo materia : ergo &c. Et ita docent Suar. *D. 17. s. 2. n. 3. & s. 3. n. 3.* Valent. *T. 4. D. 7. q. 1. p. 6. assert. 2. & q. 9. p. 2.* Reginald. *l. 28. n. 4.* Bonac. *D. 5. q. 2. p. 3.* Henriq. *l. 4. c. 2. n. 1. & reliqui communiter.* Hinc obiter

9. Patet , eum , qui post Baptismum peccavit mortaliter , non esse salvandum , nisi per Sacramentum Pœnitentiæ vel in re , vel in voto , id est , nisi vel re ipsa recipiat hoc Sacramentum , aut eliciat actum perfectæ contritionis , vel amoris DEI super omnia , qui actus , si Sacramentum ipsum recipi non possit , idem prorsus operatur , quod ipsum Sacramentum operatum fuisset , si etiam re ipsa fuisset receptum.

De necessitate præcepti Divini.

10. Duplex præceptum est , vi cuius Sacramentum Pœnitentiæ ex necessitate , sive ex obligatione percipiendum est , Divinum unum , alterum humanum : nunc de Divino agamus. Extare ergo ejusmodi præceptum de Pœnitentiæ Sacramento percipiendum docent Theologi communiter , & colligunt id ex illis verbis Joan. 20. Accipite Spiritum Sanctum , quorum remisistis peccata , remittuntur eis , & quorum retinueritis , retenta sunt. Desumitur id ipsum etiam ex Trident. *sess. 14. c. 5.* ubi expressè docet , præceptum hoc colligi ex Divina Sacramenti institutione , quam *cap. 1.* affirmaverat factam esse allegatis modò verbis ex *cap. 20. S. Joannis.* Vide Dicast. *D. 7. d. 1. n. 6.*

11. Obligat autem hoc præceptum non alios , nisi qui post vel intra Baptismum mortaliter peccarunt , Dicast. *d. 2. n. 8.* hi enim amittunt gratiam Divinam , non recuperandam , nisi per hoc Sacramentum : & idcirco etiam peccata mortalia , nunquam aliàs expiata , dicuntur materia necessaria Confessionis , cum peccata venialia econtra sufficiant quidem ad Confessionem , ad eam tamen necessariò non sint deferenda. Unde non est mirum , in vitis Apostolorum , Eremitarum , aut primorum Christianorum , qui tam sanctè & innocenter vixerunt , nihil vel pauca legi de Confessione. Mirum verò illud est , & extra omnem modum mirum , B. Albertum Magnum , egregium aliàs Beatissimæ Virginis præconem , eò usque progressum esse , ut dixerit , intemeratam illam , & ab omni cujuscunque , etiam levissimi , peccati labe immunem Virginem confessam esse , & quidem non alteri , quàm S. Joanni Evangelistæ.

12. Quilibet ergo peccati mortalis reus tenetur in articulo seu probabili periculo mortis , undecunque , etiam per sententiam judicis , imminentis confiteri ; quæ est communis & certissima omnium , ut apud Dicast. *d. 2. n. 20.* videre est , sententia : si enim tunc non obligat , quando obligabit ? Quòd si quis prævideat , secuturum tale periculum , neque tunc confitendi copiam fore , ut in longinqua & periculosa navigatione , in prælio &c. tenetur anticipare , ut rursus communiter docent Theologi. Si quis autem in periculo mortis non sit confessus , superato illo non tenetur supplere ; quia est obligatio alligata temporis periculo ,